

ODVJETNICA

MARTINA ALAGIĆ

J. J. Strossmayera 5a/12,
Vukovar

tel: 032/450-652
091/33 88 664

mob: martina.alagic@gmail.com

OPĆINSKI SUD U
OSIJEKU
31 000 OSIJEK

Na broj: Sp-16/2017

Protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, broj: Sp-16/2017., od 17. listopada 2017. godine, predlagatelj BRANKO ŽULJ, Stjepana Radića 36, Osijek, OIB: 93915282580, putem svog punomoćnika Martine Alagić, odvjetnice iz Vukovara, izjavljuje slijedeću:

ŽALBU

Obrazloženje:

Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Osijeku, broj: Sp-16/2017., od 17. listopada 2017. godine, a koje rješenje je objavljeno na e-oglasnoj ploči suda dana 20. listopada 2017. godine odbijen je prijedlog predlagatelja - potrošača za otvaranje postupka stečaja potrošača kao neosnovan.

Ovim putem predlagatelj - potrošač ulaže žalbu na pobijano rješenje u zakonskom roku.

Pobijano rješenje nije na zakonu osnovano.

Predlagatelj je dana 26. srpnja 2017. godine podnio sudu zahtjev za otvaranje postupka stečaja potrošača nakon neuspjelog pokušaja sklapanja izvansudske nagodbe pred Financijskom agencijom u Osijeku. Predlagatelj je uz zahtjev priložio sve priloge propisane u čl. 44. st. 3. Zakona o stečaju potrošača.

Dana 17. listopada 2017. godine održano je pripremno ročište na kojemu je potrošač ostao kod svoga prijedloga za otvaranje stečaja, a vjerovnici Republika Hrvatska i B2 Kapital uskratili su pristanak na plan ispunjenja obveza.

Vjerovnik B2 Kapital predložio je na pripremnom ročištu dopunu plana ispunjenja obveza, a koju potrošač nije prihvatio, te se stoga sukladno čl. 49. st. 4. Zakona o stečaju potrošača (ZSP) ima smatrati da plan ispunjenja obveza nije prihvaćen.

U obrazloženju pobijanog rješenja sud izvodi zaključak da iz razloga što potrošač nije na pripremnom ročištu izmjenio plan ispunjenja obveza na traženje vjerovnika B2 Kapital, isti se ne može smatrati poštenim potrošačem. Nadalje, sud ne nalazi poštenje potrošača niti u činjenici da je isti, kao sud tvrdi, dana 17. ožujka 2015. godine posudio od vjerovnika Mirijane Troper veći novčani iznos koji nije vratio.

Sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je naveo da je potrošač dana 17. ožujka 2015. godine posudio od vjerovnika Mirijane Troper veći novčani iznos, a koji novčani iznos do današnjeg dana nije vratio. Naime, potrošač je dana 17. ožujka 2015. godine sklopio ugovor o zajmu sa Mirijanom Troper, kojim ugovorom nije posudio nikakv novi novčani iznos od Mirijane Troper, nego ugovorne strane već ranije pozajmljeni iznos od 100.000,00 DEM (pozajmljen dana 01. travnja 1998. godine), predmetnim ugovorom od 17. ožujka 2015. godine samo konvertiraju u EUR, te utvrđuju dospjele kamate. Stoga se ne radi o nikakvoj novoj posudbi, netom prije otvaranja postupka stečaja potrošača, kako to insinuira sud u svom obrazloženju tražeći razloge za nepoštenje potrošača.

Točno je da je smisao ZSP poštenog potrošača osloboditi od preostalih obveza nakon proteka roka kušnje, međutim poštenje potrošača sud ispituje tek kod donošenja odluke o oslobođenju i uskrati oslobođenja od preostalih obveza, te uzima u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja zahtjeva za stečajem potrošača, za vrijeme samog postupka stečaja potrošača kao i za vrijeme roka kušnje. Poseban je svakako naglasak Zakona na ocjenu ponašanja potrošača za vrijeme kušnje jer je upravo to vrijeme kada potrošač mora biti svjestan svojih grešaka koje su ga i dovele do stečajnih razloga, te treba sve napraviti sa svoje strane da se u budućnosti ne dovede u sličnu situaciju. Zato je ZSP i predvidio mogućnost da sud potrošača u skladu za čl. 73. st. 4. pošalje u financijsko savjetovalište radi pouke o financijski racionalnom ponašanju.

Nadalje, sud krivo interpretira ZSP u pogledu obveze potrošača da izmjeni plan ispunjenja obveza na zahtjev vjerovnika, a koja povreda obveze izmjene plana ispunjenja obilježava potrošača kao nepoštenog u smislu ZSP. Naime, sukladno čl. 14. ZSP, tijekom izvansudskog postupka pred Financijskom agencijom posrednik će pozvati potrošača da dopuni ili ispravi plan ispunjenja obveza ukoliko se ustanovi da su isti netočni ili nepotpuni, a potrošač koji ne iskoristi pravo i na poziv posrednika ne dopuni ili ispravi plan ispunjenja obveza neće se smatrati poštenim potrošačem u smislu ZSP. U tome slučaju povjerenik je o tome dužan sastaviti bilješku na planu ispunjenja obveza tako da ona bude vidljiva u sudskom postupku, a koju činjenicu će Sud cijiniti prilikom ispitivanja poštenja potrošača tek kod donošenja odluke o oslobođenju od preostalih obveza.

Obveza potrošača da dopuni ili ispravi plan ispunjenja obveza, uz posljedicu iz čl. 14. st. 5. ZSP ukoliko potrošač tako ne postupi, odnosi se isključivo na izvansudski postupak, a nikako ne na sudski postupak.

Ukoliko potrošač tijekom sudskog postupka ne dopuni ili ispravi plan ispunjenja obveza, to ne znači da on nije pošten potrošač, nego se u tom slučaju imaju primjeniti odredbe čl. 49. st. 4. ZSP, slijedom čega se plan ispunjenja neće prihvatiti, pa će sud prijeći na otvaranje postupka stečaja potrošača sukladno odredbama čl. 59. ZSP, odnosno ukoliko sud utvrdi da imovina potrošača koja bi ušla u stečajnu masu nije dostatna niti za namirenje stečajnog postupka ili kada potrošač uopće nema imovine. sukladno čl. 58. ZSP.

Ukoliko plan ispunjenja obveza nije prihvaćen, stečaj se mora otvoriti ili prema čl. 58. ZSP ili prema čl. 59. ZSP, a nikako ako su zadovoljene sve zakonske pretpostavke propisane čl. 4. i čl. 5. ZSP sud ne može donijeti rješenje o odbijanju prijedloga za otvaranje stečaja, kao što je to napravljeno u ovom konkretnom slučaju.

Nadalje, sud kod donošenja odluke o prihvaćanju plana ispunjenja obveza ili odluke o otvaranju postupka stečaja potrošača uopće ne treba ispitivati poštenje potrošača. ZSP jasno u čl. 75. propisuje razloge za uskratu oslobođenja od preostalih obveza pa tako u čl. 75. st. 3. jasno propisuje da ukoliko je potrošač u zadnjoj godini od dana podnošenja zahtjeva za stečaj potrošača preuzimao neprimjerene obveze za koje je jasno da ih neće moći ispuniti sud mu može uskratiti donošenje rješenja o oslobođenju od preostalih obveza, ali to i dalje ne znači da sud neće stečaj otvoriti. U tom kontekstu, niti spominjanje obveze prema vjerovniku Mirijani Troper kao primjer nepoštenja potrošača u ovom je konkretnom slučaju potpuno promašeno. Kada bi se tako uzimale sve obveze potrošača u ocjenjivanje za svaku bi obvezu sud mogao naći neki razlog da je potrošač prilikom njenog preuzimanja bio neracionalan pa stoga i nepošten. Zato i postoje rokovi za ocjenjivanje propisani ZSP, a sve kao temelj za donošenje rješenja o oslobođenju od preostalih obveza, a nikako za donošenje rješenja o otvaranju stečaja.

U obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi da je postupak stečaja potrošača postupak u kojemu potrošač treba iznijeti plan ispunjenja obveza, a ne otpisa istoga, te on treba sadržavati postotak umanjenja obveza, iznos za isplatu, rokove isplate i način ispunjenja a što prema obrazloženju suda potrošač u ovom konkretnom slučaju nije učinio nego traži samo umanjenje obveza od 100%.

Naime, čl. 17. ZSP jasno propisuje kako plan ispunjenja obveza izgleda, na kojem obrascu se ispunjava i na koncu, plan ispunjenja obveza za potrošača izrađuju stručne osobe - savjetnici/posrednici u Financijskoj agenciji. U planu ispunjenja obveza se između ostaloga navodi u kojem postotku se traži otpis dugova. Ako bi se Zakon tumačio prema obrazloženju pobijanog rješenja, onda svako pa čak i minimalno umanjenje obveza (a svako umanjenje je umanjenje) u planu ispunjenja obveza ne predstavlja plan ispunjenja obveza nego „oprost dugova“.

Nadalje, plan ispunjenja obveza služi isključivo kao „podloga“ za pokušaj sklapanja nagodbe između dužnika i vjerovnika, a sve da bi se stečaj potrošača izbjegao. Ukoliko plan ispunjenja obveza ne bude prihvaćen i stečaj potrošača se otvori, plan ispunjenja obveza postaje bespredmetan jer se u postupku stečaja potrošača podrednom primjenom Stečajnog zakona svi vjerovnici namiruju ravnomjerno i to u postotku koji predstavlja odnos prikupljene stečajne mase i prijavljenih tražbina vjerovnika, a koji postotak se izračunava u diobnom planu na kraju stečajnog postupka.

Posebno treba istaknuti i činjenicu da ukoliko potrošač nema imovine niti ikakvih primanja kao u ovom konkretnom slučaju, isti nema na osnovu čega u planu ispunjenja obveza obećavati vjerovnicima njihovo namirenje, jer bi tada svjesno obmanjivao vjerovnike i na taj način preuzimao na sebe obveze koje svjesno ne može ispuniti, a takvo ponašanje imalo bi i elemente kaznenog djela.

Kada bi se svi zahtjevi za otvaranje stečaja potrošača u kojima potrošači traže otpis 100% dugova odbijali, onda bi to jasno predstavljalo kršenje Ustava Republike Hrvatske, i to načela jednakosti svih pred sudom jer bi oni bez imovine bili u nejednakom položaju, te povredu prava na pristup sudu prema Konveniji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, što nikako nije bila namjera zakonodavca prilikom donošenja Zakona o stečaju potrošača.

Iz svega gore navedenoga jasno je da sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije postupio prema Zakonu o stečaju potrošača, pogrešno je primjenio materijalno pravo, a sve na štetu potrošača.

S obzirom na izneseno,

predlažemo

da sud drugog stupnja uvaži žalbu predlagatelja Branka Žulj iz Osijeka, ukinе pobijano rješenje i vratiti ga sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

U Vukovaru, 02. listopada 2017. godine

Punomoćnik:

**ODVJETNICA
MARTINA ALAGIĆ**
VUKOVAR, J. J. Strossmayera 5a/12
mob: 091 33 88 66 4
e-mail: martina.alagic@gmail.com

Posl. br. 13.Sp-16/17
Dostavlja se primjerak pravodobno izjavljene
žalbe s tim da u roku od 8 dana
od primitka možete podnijeti ovom sudu
svoj odgovor na žalbu u 3 primjerka.
Općinski sud u Osijeku.
Dne 4. 11. 2017.
Sudac - Predsjednik
as v. r.

SUDAC:
DALMOSLAVA GRGIĆ, v. r.

